

743**UMOWA****między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białoruś o międzynarodowych przewozach drogowych, sporządzona w Mińsku dnia 20 maja 1992 r.**

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Białoruś, pragnąc ułatwić i przyczynić się do rozwoju przewozów drogowych podróźnych i ładunków między obu Państwami oraz w tranzycie przez ich terytoria, uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1**Zakres stosowania**

1. Postanowienia niniejszej umowy mają zastosowanie do przewozów podróźnych i ładunków, pochodzących z lub przeznaczonych na terytorium jednej Umawiającej się Strony, w tranzycie przez to terytorium oraz między państwem trzecim a terytorium drugiej Umawiającej się Strony i na odwrót, wykonywanych pojazdami zarejestrowanymi na terytorium jednej z Umawiających się Stron.

2. Żadne z postanowień niniejszej umowy nie zezwala przewoźnikom jednej Umawiającej się Strony na wykonywanie przewozu podróźnych lub ładunków między dwoma miejscami znajdującymi się na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 2**Definicje**

1. Określenie „przewoźnik” oznacza osobę fizyczną lub prawną, zamieszkałą lub mającą swoją siedzibę bądź w Rzeczypospolitej Polskiej, bądź w Republice Białoruś i która ma prawo wykonywania międzynarodowych przewozów drogowych zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem wewnętrznym jej Państwa.

2. Określenie „pojazd” oznacza:

- a) pojazd drogowy z napędem mechanicznym, który jest skonstruowany lub przystosowany, z punktu widzenia jego wykorzystania, do wykonywania przewozów drogowych ładunków lub do ciągnięcia pojazdów przeznaczonych do tych przewozów,

- b) zespół pojazdów złożony z pojazdu spełniającego warunki wymienione w punkcie a) niniejszego ustępu oraz z przyczepy lub naczepy,
- c) pojazd drogowy z napędem mechanicznym, wyposażony w specjalne urządzenie zamontowane na stałe i stanowiące jego integralną część, które nie jest traktowane jako ładunek,
- d) pojazd przeznaczony do przewozu więcej niż 9 osób, łącznie z kierowcą.

Artykuł 3

Regularne przewozy podróŜnych

1. Przewoźnicy jednej z Umawiających się Stron mogą wykonywać regularne przewozy podróŜnych autobusami między terytoriami obu Umawiających się Stron oraz w tranzycie przez ich terytoria, po uprzednim otrzymaniu zezwolenia.

2. Określenie „regularny przewóz podróŜnych” oznacza przewóz podróŜnych na określonej trasie, według rozkładu jazdy i na podstawie taryf uprzednio ustalonych i ogłoszonych.

3. Właściwa władza kaŜdej Umawiającej się Strony wydaje zezwolenia na część przewozu wykonywaną na jej terytorium.

4. Właściwe władze Umawiających się Stron określają w protokole wykonawczym do umowy sposoby i warunki wydawania zezwoleń oraz ich wykorzystywania.

5. Przewóz wahałdowy jest traktowany podobnie jak przewóz regularny.

Artykuł 4

Nieregularny przewóz podróŜnych

Przewozy podróŜnych autobusami, inne niŜ przewozy regularne, nie podlegają wymogowi uprzednio uzyskania zezwoleń właściwych władz Umawiających się Stron, pod warunkiem Ŝe:

- a) pojazd przewozi tę samą grupę podróŜnych na całej trasie bez wymiany lub pozostawienia podróŜnych w trakcie podróŜy,
- b) przejazd z podróŜnymi odbywa się w jednym kierunku, a w kierunku przeciwnym następuje przejazd autobusu w stanie próŜnym i na odwrót.

Artykuł 5

Przewóz ładunków

1. Przewoźnicy kaŜdej Umawiającej się Strony mogą wykonywać przewozy ładunków oraz wykonywać przejazdy w stanie próŜnym:

- a) między miejscem połoŜonym na terytorium jednej Umawiającej się Strony a miejscem połoŜonym na terytorium drugiej Umawiającej się Strony,
- b) w tranzycie przez terytorium drugiej Umawiającej się Strony,

- c) między miejscem połoŜonym na terytorium jednej z Umawiających się Stron a miejscem połoŜonym na terytorium państwa trzeciego i na odwrót.

2. Przewoźnicy jednej z Umawiających się Stron mają prawo zabierania ładunku powrotnego na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 6

Zezwolenia

1. Z wyjątkiem przewozów określonych w artykule 7, przewozy ładunków wymienionych w artykule 5 mogą być wykonywane jedynie na podstawie zezwoleń wydanych uprzednio przez właściwą władzę państwa rejestracji pojazdu w imieniu właściwej władzy drugiej Umawiającej się Strony.

2. Właściwe władze Umawiających się Stron przekazują sobie wzajemnie zezwolenia, wymienione w ustępie 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 7

Zwolnienia z wymogu zezwoleń

1. Nie wymagają zezwoleń przewozy:

- a) rzeczy przesiedlenia,
- b) materiałów i przedmiotów, w tym dzieł sztuki, przeznaczonych na targi, wystawy lub na imprezy o charakterze niehandlowym na terytorium drugiej Umawiającej się Strony,
- c) materiałów i przedmiotów przeznaczonych wyłącznie dla celów reklamowych i informacyjnych,
- d) sprzętu, przedmiotów i zwierząt przeznaczonych na imprezy teatralne, muzyczne, filmowe lub sportowe dla cyrków, targów, kiermaszy na terytorium drugiej Umawiającej się Strony,
- e) niezbędnego sprzętu dla wykonywania zapisów radiofonicznych, zdjęć filmowych lub telewizyjnych, stanowiących wyposażenie ekip profesjonalnych,
- f) zwłok,
- g) pojazdów, które uległy awarii, i pojazdów pomocy technicznej.

2. Komisja Mieszana, o której mowa w artykule 15, jest upowaŜniona do zmiany zakresu stosowanych zwolnień przewidzianych w ustępie poprzednim.

Artykuł 8

Kontyngent

1. Zezwolenia na wykonywanie przewozów ładunków są wydawane w granicach kontyngentów ustalanych we wspólnym porozumieniu kaŜdego roku przez właściwe władze Umawiających się Stron.

2. Kategorie zezwoleń, warunki i sposoby ich wykorzystywania zostaną ustalone w protokole wykonawczym do umowy.

Artykuł 9

Przewozy wymagające specjalnego zezwolenia

1. Przewozy pojazdami, których masa całkowita lub rozmiary z ładunkiem lub bez przekraczają normy dopuszczone na terytorium jednej Umawiającej się Strony, wymagają zezwolenia specjalnego wydanego przez władze tej Umawiającej się Strony.

2. Zezwolenie specjalne, o którym mowa w ustępie 1, może ograniczać przejazd pojazdu do określonej trasy.

3. Zezwolenie specjalne na przewóz obejmuje zezwolenie na przewóz, o którym mowa w ustępie 1 artykułu 6 niniejszej umowy.

4. Każda Umawiająca się Strona zastrzega sobie prawo wymagania zezwoleń specjalnych na przewozy materiałów niebezpiecznych, wykonywane przez przewoźników drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 10

Podatki i opłaty

1. Przewozy podróżnych i ładunków, wymienione w niniejszej umowie, podlegają podatkom i opłatom obowiązującym na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

2. Komisja Mieszana może uzgodnić częściowe lub całkowite zwolnienie z podatków lub opłat, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, z wyjątkiem przewozów określonych w artykule 9 ustęp 1.

Artykuł 11

Paliwo i części zamienne

1. Paliwo znajdujące się w normalnych zbiornikach zainstalowanych w pojazdach jest zwolnione od opłat celnych i innych należności. Przez „normalny zbiornik” należy rozumieć zbiorniki, w które pojazd jest konstrukcyjnie wyposażony.

2. Części zamienne, które są czasowo wywożone w celu naprawy pojazdu uszkodzonego lub który uległ awarii na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, są zwolnione od opłat celnych, podatków i innych należności pobieranych na podstawie przepisów prawnych obowiązujących na terytorium drugiej Umawiającej się Strony. Części wymienione powinny być wywiezione z powrotem lub zniszczone pod kontrolą celną.

Artykuł 12

Kontrola

1. Zezwolenia i inne dokumenty, wymagane stosownie do postanowień niniejszej umowy oraz prawa wewnętrznego, powinny znajdować się w pojeździe i być okazywane na każde żądanie organów kontrolnych.

2. Kontrola graniczna, celna i sanitarna przy przewozach ciężko chorych, regularnymi liniami auto-

busowymi, a także przy przewozach zwierząt żywych i towarów szybko psujących się będzie dokonywana tak szybko, jak to możliwe.

Artykuł 13

Ustawodawstwo wewnętrzne

1. Przewoźnicy jednej Umawiającej się Strony, jak również załogi pojazdów powinny przestrzegać podczas swojego pobytu na terytorium drugiej Umawiającej się Strony przepisów prawnych obowiązujących na tym terytorium, dotyczących w szczególności przewozów i ruchu drogowego.

2. Zagadnienia nieuregulowane w niniejszej umowie bądź w innych konwencjach międzynarodowych, których stronami są Umawiające się Strony, będą załatwiane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym każdej z Umawiających się Stron.

Artykuł 14

Naruszenia

1. W przypadku naruszenia postanowień niniejszej umowy przez przewoźnika jednej z Umawiających się Stron na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, właściwe władze tej drugiej Umawiającej się Strony poinformują o tym właściwe władze Umawiającej się Strony, na której terytorium pojazd jest zarejestrowany.

2. Właściwe władze Umawiającej się Strony, na której terytorium naruszenia miały miejsce, mogą zwrócić się do właściwych władz drugiej Umawiającej się Strony o:

- a) ostrzeżenie przewoźnika, który dokonał naruszenia,
- b) zawieszenie czasowe, częściowe lub całkowite praw przewoźnika do wykonywania przewozów na terytorium Umawiającej się Strony, gdzie dokonano naruszenia.

3. Władza, która podjęła powyższe środki, poinformuje o tym właściwą władzę drugiej Umawiającej się Strony.

4. Postanowienia niniejszego artykułu nie wykluczają sankcji przewidzianych w ustawodawstwie obowiązującym w państwie, na którego terytorium naruszenie zostało popełnione.

Artykuł 15

Stosowanie umowy

1. Dla zapewnienia należytego wykonywania postanowień niniejszej umowy Umawiające się Strony ustanowią Komisję Mieszaną.

2. Komisja będzie się zbierała na wniosek jednej z Umawiających się Stron na przemian, na terytorium każdej z Umawiających się Stron.

3. Komisja sporządzi protokół wykonawczy do niniejszej umowy.

Artykuł 16

Wejście w życie i ważność umowy

1. Niniejsza umowa podlega przyjęciu zgodnie z ustawodawstwem każdej z Umawiających się Stron i wejdzie w życie w dniu ustalonym w drodze wymiany not dyplomatycznych stwierdzających to przyjęcie.

2. Niniejsza umowa jest zawarta na okres pięciu lat. Ulega ona automatycznemu przedłużeniu na kolejne okresy jednoroczne, jeżeli żadna z Umawiających się Stron nie wypowie jej w drodze notyfikacji na trzy miesiące przed upływem okresu jej ważności.

3. Niniejsza umowa będzie stosowana prowizorycznie od dnia jej podpisania.

Sporządzono w Mińsku dnia 20 maja 1992 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i białoruskim, przy czym oba teksty mają jednakową moc.

Z upoważnienia
Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia
Rządu
Republiki Białoruś

ПАГАДНЕННЕ

паміж Урадам Рэспублікі Польшча і Урадам Рэспублікі Беларусь аб міжнародных аўтамабільных зносінах

Урад Рэспублікі Польшча і Урад Рэспублікі Беларусь, якія ў далейшым называюцца "Дагаворныя Бакі", жадаючы спрыяць развіццю перавозак аўтамабільным транспартам пасажыраў і грузаў паміж абедзвюма краінамі, а таксама транзітам праз іх тэрыторыі, дамовіліся аб наступным:

Артыкул I

Сфера прымянення

1. Умовы дадзенага Пагаднення рэгламентуюць перавозкі пасажыраў і грузаў, утвораных або прызначаных на тэрыторыю аднаго Дагаворнага Боку, транзітам праз яго тэрыторыю ў трэцюю дзяржаву, з тэрыторыі другога Дагаворнага Боку і наадварот, якія выконваюцца транспартнымі сродкамі, зарэгістраванымі на тэрыторыі аднаго з Дагаворных Бакоў.

2. Ні адна з умоў дадзенага Пагаднення не дазваляе перавозчыкам аднаго Дагаворнага Боку выконваць перавозкі пасажыраў або грузаў паміж двума пунктамі, якія знаходзяцца на тэрыторыі другога Дагаворнага Боку.

Артыкул 2

Азначэнні

1. Азначэнне "перавозчык" абазначае фізічную або юрыдычную асобу, якая пражывае ці выбрала месца прабывання ў Рэспубліцы Польшча, ці ў Рэспубліцы Беларусь і якая мае права выконваць міжнародныя аўтамабільныя перавозкі згодна з дзеючым заканадаўствам яго Дзяржавы.

2. Азначэнне "транспартны сродак" абазначае:

а) дарожны транспартны сродак з механічным прывадам, які зканструяваны ці прыстасаваны для транспарціроўкі грузаў або выканання перавозак транспартнымі сродкамі, прызначанымі для іх у якасці цягачоў;

б) комплекс сродкаў перамяшчэння, у які ўваходзіць транспартны сродак, рэалізуючы ўмовы, пералічаныя ў пункце "а" дадзенага артыкула, а таксама прычэп або паўпрычэп;

в) транспартны сродак з механічным прывадам, абсталяваны спецыяльным устройствам, якое зманціравана пастаянна, складае яго неад'емную частку і не з'яўляецца грузам;

г) транспартны сродак, прызначаны для перавозкі звыш 9 пасажыраў, уключаючы вадзіцеля.

Артыкул 3

Рэгулярныя перавозкі пасажыраў

1. Перавозчыкі аднаго з Дагаворных Бакоў могуць выконваць рэгулярныя перавозкі пасажыраў аўтобусамі паміж тэрыторыямі абодвух Дагаворных Бакоў, а таксама транзітам праз іх тэрыторыю пасля папярэдня атрыманага дазволу.

2. Азначэнне "рэгулярная перавозка пасажыраў" абазначае перавозку пасажыраў на вызначанай трасе згодна з раскладам і на аснове тарыфаў, папярэдня ўстаноўленых і апублікаваных.

3. Кампетэнтныя органы кожнага з Дагаворных Бакоў выдаюць дазволы на частку перавозак, якія выконваюцца на яго тэрыторыі.

4. Кампетэнтныя органы Дагаворных Бакоў вызначаюць Выканаўчым пратаколам да Пагаднення спосабы і ўмовы выдачы дазволаў і іх выкарыстання.

5. Маятнікавыя перавозкі разглядаюцца таксама, як і рэгулярныя.

Артыкул 4

Нерэгулярныя перавозкі пасажыраў

Для перавозак пасажыраў аўтобусамі, якія не з'яўляюцца рэгулярнымі, не патрабуецца папярэдняе атрыманне дазволаў кампетэнтных органаў Дагаворных Бакоў пры ўмове, што:

а) транспартны сродак перавозіць адну і тую ж групу пасажыраў на ўсёй трасе без замены або пакідання пасажыраў на працягу паездкі;

б) паездка транспартнага сродку з пасажырамі праводзіцца ў адным напрамку, а ў зваротным напрамку аўтобус рухаецца паражняком і наадварот.

Артыкул 5

Перавозкі грузаў

1. Перавозчыкі кожнага з Дагаворных Бакоў могуць выконваць перавозкі грузаў і праязджаць паражняком:

а) паміж пунктам, размешчаным на тэрыторыі аднаго Дагаворнага Боку, і пунктам, які знаходзіцца на тэрыторыі другога Дагаворнага Боку;

б) транзітам праз тэрыторыю другога Дагаворнага Боку;

в) паміж пунктам, размешчаным на тэрыторыі аднаго з Дагаворных Бакоў, і пунктам, які знаходзіцца на тэрыторыі трэцяй дзяржавы і наадварот.

2. Перавозчыкі аднаго з Дагаворных Бакоў маюць права перавозкі зваротнага грузу на тэрыторыі другога Дагаворнага Боку.

Артыкул 6

Дазволы

1. Перавозкі грузаў, пералічаных у артыкуле 5, за выключэннем перавозак, вызначаных у артыкуле 7, могуць выконвацца выключна на аснове дазволаў, папярэдне выдадзеных кампетэнтнымі органамі дзяржавы, у якой зарэгістраваны транспартны сродак, ад імя кампетэнтных органаў другога Дагаворнага Боку.

2. Кампетэнтныя органы Дагаворных Бакоў перадаюць узаемна дазволы, указаныя ў пункце 1 дадзенага артыкула.

Артыкул 7

Вызваленне ад атрымання дазволаў

1. Не патрабуецца атрыманне дазволаў на перавозкі:

а) рэчаў пры перасяленні;

б) матэрыялаў і прадметаў, у тым ліку твораў мастацтва, прызначаных для кірмашоў, выставаў або мерапрыемстваў негандлёвага характару на тэрыторыі другога Дагаворнага Боку;

в) матэрыялаў і рэчаў, прызначаных выключна для рэкламных і інфармацыйных мэт;

г) абсталявання, рэчаў і зьяроў, прызначаных для мерапрыемстваў тэатра, музыкі, паказу кінафільмаў, спорту, у цырках, на рынках, кірмах на тэрыторыі другога Дагаворнага Боку;

д) абсталявання, прызначанага для гуказапісу, здымак кіно-ці тэлефільмаў, якія ўваходзяць у экіпіроўку прафесійных арганізацый;

е) целаў нябожчыкаў;

ж) аварыйных транспартных сродкаў і аўтамабіляў тэхнічнай дапамогі.

2. Змешаная камісія, указаная ў артыкуле І5, упаўнаважана змяняць адпаведныя дазволы, прадугледжаныя ў пункце І.

Артыкул 8

Кантынгент дазволаў

І. Дазволы на выкананне перавозак грузаў выдаюцца ў адпаведнасці з парадкам узаемнага Пагаднення ў рамках кантынгенту, які штогод устанаўліваецца кампетэнтнымі органамі Дагаворных Бакоў.

2. Катэгорыі дазволаў, умовы і спосабы іх выкарыстання ўстанаўліваюцца Выканаўчым пратаколам да Пагаднення.

Артыкул 9

Перавозкі, якія патрабуюць спецыяльнага дазволу

І. Для перавозак транспартнымі сродкамі, агульная маса або габарыты якіх з грузам ці без яго перавышаюць нормы, што дапускаюцца на тэрыторыі аднаго Дагаворнага Боку, патрабуюцца спецыяльныя дазволы, якія выдаюцца кампетэнтнымі органамі гэтага Дагаворнага Боку.

2. Спецыяльны дазвол, аб якім ідзе гаворка ў пункце І, можа абмяжоўваць праезд транспартнага сродку па вызначанай трасе.

3. Спецыяльныя дазволы на перавозкі ўключаюць у сябе дазволы на перавозкі, указаныя ў пункце І артыкула 6 дадзенага Пагаднення.

4. Кожны Дагаворны Бок захоўвае за сабой права патрабаваць спецыяльных дазволаў на перавозкі небяспечных матэрыялаў, якія выконваюцца перавозчыкамі другога Дагаворнага Боку.

Артыкул ІО

Падаткі і аплата

І. Перавозкі пасажыраў і грузаў, пералічаныя ў дадзеным Пагадненні, падлягаюць аплаце і падаткаабкладанню ў адпаведнасці з заканадаўствам, дзеючым на тэрыторыі другога Дагаворнага Боку.

2. Змешаная камісія можа ўзгадняць частковае ці поўнае вызваленне ад аплаты і падаткаў, аб якіх ідзе гаворка ў пункце І дадзенага артыкула, за выключэннем перавозак, вызначаных у пункце І артыкула 9.

Артыкул ІІ

Паліва і запасныя часткі

І. Паліва, якое знаходзіцца ў звычайных баках, устаноўленых на транспартных сродках, вызваляецца ад мытных пошлін і іншых аплат.

Пад звычайным бакам неабходна разумець паліўны бак, які прадугледжаны канструкцыяй дадзенага транспартнага сродку.

2. Запасныя часткі, якія часова ўвозяцца з мэтай рамонту няспраўнага транспартнага сродку або пацярпеўшага аварыю на тэрыторыі другога Дагаворнага Боку, вызваляюцца ад мытных пошлін, падаткаў і іншых належных аплат, якія збіраюцца на аснове законаў, дзеючых на тэрыторыі другога Дагаворнага Боку.

Замененыя запасныя часткі павінны быць вывезены назад або знішчаны пад мытным кантролем.

Артыкул І2

Кантроль

І. Дазволы і іншыя дакументы, неабходныя ў адпаведнасці з умовамі дадзенага Пагаднення і ўнутранымі правіламі, павінны знаходзіцца ў транспартным сродку і прад'яўляцца па патрабаванню кантралюючых органаў.

2. Пагранічны, мытны і санітарны кантроль будзе ажыццяўляцца ў першую чаргу пры перавозках цяжкаворых, рэгулярных перавозках пасажыраў аўтобусамі, а таксамі пры перавозках жывёлы і скорапсавальных грузаў.

Артыкул ІЗ

Унутранае заканадаўства

1. Перавозчыкі аднаго Дагаворнага Боку, а таксама экіпажы транспартных сродкаў павінны ў час свайго знаходжання на тэрыторыі другога Дагаворнага Боку выконваць дзеючыя на ёй юрыдычныя нормы, у асаблівасці тыя, што датычацца перавозак і дарожнага руху.

2. Пытанні, не ўрэгуляваныя дадзеным Пагадненнем або іншымі міжнароднымі канвенцыямі, удзельнікамі якіх з'яўляюцца Дагаворныя Бакі, будуць вырашацца згодна з унутраным заканадаўствам кожнага з Дагаворных Бакоў.

Артыкул І4

Парушэнні

1. У выпадку парушэння ўмоў дадзенага Пагаднення перавозчыкам аднаго з Дагаворных Бакоў на тэрыторыі другога Дагаворнага Боку, кампетэнтныя органы другога Дагаворнага Боку інфармуюць аб гэтым кампетэнтныя органы Дагаворнага Боку, на тэрыторыі якога зарэгістраваны транспартны сродак.

2. Кампетэнтныя органы Дагаворнага Боку, на тэрыторыі якога адбылося парушэнне, могуць звярнуцца да кампетэнтных органаў другога Дагаворнага Боку з мэтай:

а) папярэджання перавозчыка, які зрабіў парушэнне;

б) часовага, частковага або поўнага прыпынення правоў перавозчыка на выкананне перавозак на тэрыторыі Дагаворнага Боку, дзе дапушчана парушэнне.

3. Улады, якія прынялі вышэйуказаныя меры, інфармуюць аб гэтым кампетэнтныя органы другога Дагаворнага Боку.

4. Прадпісанні дадзенага артыкула не выключаюць санкцыі, прадугледжаныя заканадаўствам дзяржавы, на тэрыторыі якой учынена парушэнне.

Артыкул І5

Прымяненне Пагаднення

1. Для забеспячэння належных умоў для выканання дадзенага Пагаднення Дагаворныя Бакі ствараюць Змешаную камісію.

2. Камісія збіраецца па прапанове аднаго з Дагаворных Бакоў папераменна на тэрыторыі кожнага з Дагаворных Бакоў.

3. Камісія распрацоўвае Выканаўчы пратакол да дадзенага Пагаднення.

Артыкул І6

Увод у дзеянне і ўступленне ў законную сілу Пагаднення

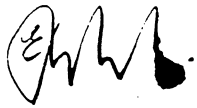
1. Дадзенае Пагадненне прымаецца ў адпаведнасці з заканадаўствам кожнага з Дагаворных Бакоў і ўводзіцца ў дзеянне ў тэрмін, устаноўлены шляхам абмену дыпламатычнымі нотамі, якія пацвярджаюць гэта прыняцце.

2. Дадзенае Пагадненне заключана на 5 гадоў. Яно належыць прадаўжэнню аўтаматычна на адзін год, калі ні адзін з Дагаворных Бакоў не паведаміць другому Боку на працягу трох месяцаў да заканчэння тэрміну дзеяння Пагаднення аб сваім жаданні спыніць дзеянне дадзенага Пагаднення шляхам натыфікацыі.

3. Дадзенае Пагадненне будзе прымяняцца часова з дня яго падпісання.

Учынена ў Мінске 20 МАЯ 1992 г. у двух экзэмплярах, кожны на польскай і беларускай мовах, прычым абодва тэксты маюць аднолькавую сілу.

Па даручэнню Урада
Рэспублікі Польшча

Па даручэнню Урада
Рэспублікі Беларусь

